

KRIŽEV POT NAŠEGA ŽIVLJENJA

*O pridite stvari, kaj, glejte, se godi,
edini Božji Sin strašno za nas trpi.*

UVOD

Kdor hoče biti moj učenec, naj vsak dan vzame svoj križ na svoje rame in hodi za menoj.

Trpeči Gospod,
stopamo na tvoj križev pot in ob tem gledamo križe našega življenja. Muči nas vprašanje trpljenja in njegovega smisla in ugotavljamo, koliko je tega, kar nas presega.
Prav zato, ker ne razumemo vsega, hočemo ta križev pot prehoditi s teboj, da bi začutili veličino tvojega trpljenja in se ob tebi naučili nositi svoje križe.
Pomagaj nam, da se nam pogled ne bo ustavljal samo ob trpljenju in smrti na Kalvariji, ampak se bomo, kot tvoji učenci, naučili skozi temo groba ugledati zarjo življenja.

*Razbičan, zapljuvan in kronan, zasram'van,
pred sodni stol zdaj gre, nedolžen v smrt izdan.*

1. postaja:

PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Judovski veliki duhovniki so Jezusa pripeljali pred Pilata in od njega zahtevali, naj ga obsodi na smrt, ker je govoril, da je Božji sin. Tisti, ki so bili poklicani, da služijo Bogu, niso spoznali učlovečenega Boga in so zanj zahtevali smrt. Pilat se je zaradi ljubelega miru uklonil njihovi volji, čeprav je vedel, da je Jezus nedolžen in ga veliki duhovniki tožijo iz zavisti. Obsodil je Jezusa na smrt na križu.

Gospod, hotel si doživeti bolečino krivične obsodbe. Hotel si biti blizu vsem, ki jih po krivici obsojamo. Hotel si deliti težo bremena z vsemi, ki jih obrekujemo, opravljamo, obsojamo in ki trpijo zaradi laži in krivega pričevanja. Na lastni koži si hotel okusiti, kako je tistim, ki jih ne sprejemamo in jih potiskamo na rob družbe.

Pomagaj nam, da bomo znali brzdati svoj jezik in ne bomo nikoli nikogar obsojali ali o njem slabo govorili. Varuj nas krivega pričevanja, opravljanja in obrekovanja. Pomagaj nam, da ne bomo povzročali trpljenja tistim, ki so drugačni.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Glej, križ mu nalože na ranjene rame;
objame ga voljno in nese vseh dolge.*

2. postaja:

JEZUS VZAME KRIŽ NA SVOJE RAME.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Ko je Pilat izrekel smrtno obsodbo, so Jezusu slekli škrlatni vojaški plašč in ga spet oblekli v njegova oblačila. Na rame so mu naložili križ, ki ga je moral sam nesti na Kalvarijo. Jezus je sprejel križ in ga zadel na rame, pripravljen, da spolni nalogo, zaradi katere je prišel na svet.

Gospod, bil si pokoren Očetovi volji, tudi ko je zahteval, da sprejmeš križ. V vrtu Getsemani si molil: »Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.« Pokazal si nam, kako naj tudi mi sprejemamo svoje križe, svoje trpljenje. Danes ljudje bežimo pred trpljenjem. Ne znamo sprejeti niti najmanjše bolečine. Ne vidimo smisla. Ko ne gre drugače, bi bolniku skrajšali trpljenje s tem, da bi mu vzeli življenje. To dejanje celo imenujemo humano in človekoljubno. Ti pa nas učiš, da ima tudi trpljenje smisel.

Pomagaj nam, da v življenju ne bomo bežali pred trpljenjem in križi, ampak bomo v njih videli možnost služenja Bogu. Pomagaj nam, da bomo imeli srce za trpeče in jim bomo znali stati ob strani. Zlasti pa nam pomagaj, da bomo znali trpečim približati tebe, ki skupaj z njimi nosiš križ in jih najbolj razumeš.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Opešal je v močeh, podre ga križ, naš greh;
vtopljen v dolge sveta leži potrtn na tleh.*

3. postaja:

JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Že kmalu na začetku poti se je Jezus pod težo trama opotekel. K temu je pripomoglo tudi suvanje in pretepanje vojakov, ki so se nad obsojenim pokazali kruto izživljali. Ni jim bilo dovolj, da so ga malo prej prebičali. Zdaj so si dajali duška s pretepanjem, brcanjem, suvanjem in preklinjanjem. Ko v človeku prevlada okrutnost, ne pozna več meje.

Gospod, teža križa in nasilje vojakov sta te vrgla na tla. »Duh je sicer voljan, a telo je slabotno,« si pred odhodom v trpljenje rekel učencem. Tudi tvoje telo je bilo tokrat šibkejše od duha. Vendar duh ni odnehal. Volja ti je okrepila telo in si se spet dvignil, spet naložil tram na rame in nadaljeval pot. Našel si moč, ker si hotel priti do cilja, ker si hotel služiti do konca.

Dostikrat nosimo svoje križe, ker moramo, ker ne gre drugače. Ob padcih dostikrat obležimo in ne zmoremo naprej. Pomagaj nam, da križa ne bomo nosili prisiljeni, ampak ker tako hočemo, ker je Božja volja postala tudi naša volja.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*O žalostni spomin, ko Mater sreča Sin,
bridkosti meč ji gre do srca bolečin.*

4. postaja:

JEZUS SREČA SVOJO MATER

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Žalostni sprevod so spremljali mnogi Jezusovi učenci in prijatelji. Med njimi je bila tudi Jezusova mati. V nekem trenutku sta se njuna pogleda srečala. Delila sta bolečino, delila pa sta tudi spodbudo in pripravljenost služiti Bogu.

Gospod, tvoja mati je sodelavka pri odrešenju, zato te tudi na poti odrešenja podpira s svojo bližino. Že od napovedi starega Simona v templju je pričakovala, kdaj bo njeno dušo presunil meč. Sedaj je ta trenutek prišel. Mati vseh trpečih je bila pripravljena tudi sama sprejeti bolečine. Hotela je čutiti z vsemi, ki trpijo, da jim bo blizu, ko bo prišla ura njihovega trpljenja.

Jezus, dal si nam svojo mater, da se lahko obrnemo nanjo, ko nam je hudo. Izkusila je trpljenje, zato nas razume. Pomagaj nam, da bomo v svojih stiskah in trpljenju vedno iskali pomoči in tolažbe pri tvoji in naši materi Mariji.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Omagal Jezus je od teže križeve.
O Simon, sprejmi križ, Gospoda usmili se.*

5. postaja:

SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Na poti na Kalvarijo so vojaki prijeli Simona iz Cirene, ki je prihajal s polja, in mu naložili križ. Prisilili so ga, da ga je pomagal nositi Jezusu. Nered je poprijel, vendar se vojakom ni upal in ni mogel upreti.

Gospod, našli so nekoga, da bi ti pomagal opraviti tvoje delo. Tega ni storil prostovoljno. Prisilili so ga. Učenci so te zapustili. Popoln tujec ti je pomagal in še ta proti svoji volji. Sprejel si njegovo pomoč in s tem pokazal, da ti je vsak človek dragocen in sprejemaš njegovo pomoč. Hoja s teboj je v njem prebudila sočutje s tvojim trpljenjem. Naredil si ga za svojega sodelavca in ga obdaril s svojo ljubeznijo.

Vsi kristjani smo tvoji sodelavci pri odreševanju sveta. Pogosto se tega dela lotimo bolj prisiljeno, bolj zaradi nadležnosti tistega, ki nas nagovarja, kot pa zaradi svoje volje in pripravljenosti. Pomagaj nam, da se bo naše srce vnelo zate in bomo svoje poslanstvo opravili vestno in odgovorno.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*S prtom Veronika obriše Jezusa,
zato ji da spomin obličja svetega.*

6. postaja:

VERONIKA OBRIŠE JEZUSU POTNI OBRAZ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Skozi podivjano množico in mimo surovih vojakov se je prerinila krhka žena. Premagala je strah, premagala grobe komolce in se približala Jezusu. Ganil jo je Jezusov trpeči, od krvi, potu in prahu umazani obraz. Polna ljubezni in sočutja se je približala in Jezusa s svežim prtom obrisala.

Gospod, ko si se čutil najbolj zapuščenega, se ti je približala preprosta žena in ti z mehkim prtom nežno obrisala z obraza pot, kri in prah. Hvaležen si ji bil za njeno pozornost, zato si v njen prt vtisnil svojo podobo. Vendar ne le v njen prt. Tudi v njeno srce. Ostal si v njem za vedno. Kamorkoli je prišla in vsem, s katerimi se je srečala, je poklonila odsev tvoje podobe.

Pomagaj nam, da bomo znali pomagati človeku v stiski in spoštovati tiste, ki delijo pomoč bližnjemu. Pomagaj nam, da bomo v vsakem človeku, zlasti trpečem, videli tvojo podobo. Tako kot Veronika, naj tudi mi naredimo, kar je v naši moči, da jim pomagamo.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Slabosti ves prevzet Zveličar pade spet,
oh, grehi ga teže, ki jih ponavlja svet.*

7. postaja:

JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Tudi Simonova pomoč ni bila dovolj. Jezusovo telo je bilo popolnoma izmučeno. Izgubil je veliko krvi, rane so ga pekle in bolele, ob vsakem udarcu so se komaj zasušene rane spet odprle. Spet se je opotekel in padel.

Gospod, s križem si na rame naložil tudi težo naših grehov. Duševno trpljenje je bilo hujše od telesnega. Videl si vse grehe, ki jih je in jih še bo človeštvo naredilo. Mnogi od teh grehov bodo narejeni celo pod krinko tvojega imena. To je bilo neprimerno večje breme kot sam tram. Iz ljubezni do nas ponovno vstaneš. Prav zato, da pridobiš zadoščenje za te grehe.

Ne sme nam biti vseeno, koliko slabega se dogaja v svetu. Ne smemo si zatiskati oči pred grehi naše dobe. Pomagaj nam, da bi znali odpirati oči vsem, ki te premalo ljubijo. Pomagaj nam, da bi se čutili soodgovorni za bližnje, zlasti za tiste, ki tonejo v breznihih greha, strasti in omame. Pomagaj nam najti način in moč, da jim nudimo pomoč. Pomagaj nam, da bi tudi mi znali darovati zanje svoje trpljenje.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Usmiljene žene, ne jokajte za me,
le zase in svoj rod točite zdaj solze.*

8. postaja:

JEZUS NAGOVORI JERUZALEMSKE ŽENE

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Za njim je šla velika množica ljudstva, tudi žene, ki so se tolkle po prsah in jokale zaradi njega. Jezus pa se je obrnil k njim in rekel: »Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki! Glejte, prišli bodo namreč dnevi, ob katerih porečejo: ›Blagor nerodovitnim in telesom, ki niso rodila, in prsim, ki niso dojile!‹ Takrat bodo začeli govoriti goram: ›Padite na nas!‹ in gričem: ›Pokrijte nas!‹ Kajti če z zelenim lesom delajo takó, kaj se bo zgodilo s suhim?«

Gospod, celo v svojem trpljenju si skrbel za druge, zato si spodbudil jeruzalemske žene, naj se zavzamejo za prihodnost svojih otrok. Videl si praznino človeških src. Vedel si, kako hlastamo za praznimi stvarmi, zmanjkuje pa nam časa za to, kar je resnično pomembno, od česar je odvisno naše zveličanje.

Koliko časa in moči vlagamo v to, da bi nam bilo na tem svetu čim bolj udobno in lahko. Pozabljamo, da je naše življenje kratko in da je najboljšo izkoriščen tisti čas, ki ga porabimo v delu za nebeško kraljestvo. Pomagaj našim materam, da ne bodo skrbele le za zemeljsko srečo svojih otrok, ampak si bodo bolj prizadevale za njihovo večno srečo v nebesih.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Zveličar omedli, pod križem spet leži,
o trdo srce, glej, tvoj greh ga žalosti.*

9. postaja:

JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Tik pred koncem poti je Jezus spet obležal na tleh. Bil je že popolnoma izmučen. Le s silno voljo duha je zbral poslednje moči, ponovno vstal in se pogнал do vrha.

Gospod, izmučen od bremena, poti in sovraštva si se spet opotekel. Nisi obležal. Ponovno si vstal in šel naprej, tudi če te je čakala najhujša preizkušnja. S tem si nas naučil še dve pomembni stvari. Ni važno kolikokrat pademo, temveč je pomembno, da po vsakem padcu znova vstanemo. Naučil si nas tudi, naj gremo pogumno preizkušnji naproti, čeprav je ta še tako huda.

Veliko trdnih sklepov smo že naredili, pa smo spet in spet padli v greh. Skušnjava je bila premočna, volja pa preslabotna. Pomagaj nam, da bomo vedno, ko bomo padli v greh, ko bomo obupali in ko nam bo zmanjkovalo moči, zbrali pogum in nadaljevali pot za teboj. Pomagaj nam, da bomo v molitvi krepili svojega duha in se tako utrdili za boj proti skušnjavam.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Ko pride na goro, obleko mu vzemo
in za dolgé sveta še žolča mu dado.*

10. postaja:

JEZUSA SLEČEJO IN MU PONUDIJO VINA Z ŽOLČEM MEŠANEGA

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Pripeljali so ga na kraj, ki se imenuje Golgota, kar v prevodu pomeni Kraj lobanje. Dajali so mu vina, pomešanega z miro, vendar ga ni vzel. Slekli so ga in si razdelili njegova oblačila, tako da so žrebali zanje, kaj naj bi kdo vzel.

Gospod, dopustil si, da te oropajo zadnjega dostojanstva in razgaljenega obesijo v zasramovanje. Tudi trpeti si hotel pri polni zavesti. Zavrnil si opojno pijačo. Nisi sprejel omame, ki bi ublažila bolečine. Ti ne maraš polovičarstva, vedno si popoln. Tudi v sprejemanju ponižanja in trpljenja.

Iz svojega življenja bi radi naredili en sam užitek. V industriji užitka je človek ponižan, oropan svojega dostojanstva. Postal je orodje naslade, vir dobička, sredstvo za doseganje ciljev... Praznino naših src, ki s tem nastaja, utapljamo v alkoholu, drogi, omami... Jezus, pomagaj nam, da ne bi nikogar poniževali v sredstvo za potešitev naših strasti, ampak bi vsakega človeka cenili in spoštovali. Pomagaj nam tudi, da v težkih trenutkih ne bomo bežali v omamo, ampak bomo poiskali pomoč pod tvojim križem.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Na križ ga polože, razpno roke, noge
in ostri mu žebli spet rane narede.*

11. postaja:

JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezusa so podrli na tla, mu razprli roke in mu jih z žebli pribili na tram. Nato so križ dvignili in ga pritrdili, da je stal pokonci. Jezus je na križu visel šest ur. Od devetih do dvanajstih so ga zasramovali in se norčevali iz njega. Tudi eden od razbojnikov, ki sta bila z njim križana, ga je zasramoval. Drugi pa ga je prosil odpuščanja in Jezus mu je obljubil, da bo še tisti dan z njim v raj. Pod križem pa so stali Jezusova mati in prijatelji. Še v zadnjih urah je Jezus mislil na nas in naročil svoji materi naj postane naša mati.

Gospod, še zadnje dejanje tvojega darovanja. Mojzes je v puščavi obesil na drog bronasto kačo, da bi živeli tisti, ki jih je ranil kačji strup. Za nas visi na križu ti, da bi ozdraveli vsi, ki jih je zastupil greh. Izraelci so v boju z Amalečani zmagovali, ko je Mojzes roke držal kvišku, zato so mu pomočniki roke podložili s kamenjem. Jezus, tvoje roke so pribite na križ in so tako vedno razprte v molitev, da mi lahko zmagujemo v boju zoper greh.

Le s tabo bomo premagali greh. Pomagaj nam svoje grehe obžalovati in prositi zanje odpuščanja. Ko si vstal od mrtvih, si svojim učencem dal oblast, da v tvojem imenu odpuščajo grehe. Pomagaj nam z

iskrenim kesanjem prejemati zakrament svete spovedi. Pomagaj nam, da bi v boju proti zlu iskali pomoč pri tebi na križu.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Na križu Bog visi in sveta teče kri,
za nas umira Bog, žalujte vse stvari.*

12. postaja:

JEZUS UMRJE NA KRIŽU

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Opoldne je sonce nenadoma otemnelo in po vsej deželi je za tri ure nastala tema. Ob treh popoldne je Jezus zaklical z močnim glasom: »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« In ko je to rekel, je izdihnil. Zagrinjalo v templju se je pretrgalo po sredi. Zemlja se je stresla in skale so se razpočile. Grobovi so se odprli in veliko teles svetih, ki so zaspali, je bilo obujenih. Ko je stotnik videl, kaj se je zgodilo, je slavil Boga in dejal: »Zares, ta človek je bil Božji sin.«

Gospod, rekel si, da mora seme umreti, da obrodi sad. Sedaj to sam na sebi tudi pokažeš. Križ, znamenje sramote, postane znamenje odrešenja. Drevo smrti postane drevo življenja. Ti umiraš, vendar smrt sprejemaš zato, da jo premagaš. Tretji dan boš vstal od smrti in tako dopolnil odrešenjski načrt.

Ko doživimo neuspeh se nam zdi, da je vsega konec. Ti nam kažeš, da znaš tudi neuspeh obrniti v dobro. Tvoja smrt na križu je na prvi pogled največji neuspeh. Vendar postane največje zmagoslavje, saj si z njo premagal zlo in smrt. Pomagaj nam razumeti, da so tudi naše preizkušnje del tvojega načrta in so dejansko nam v korist.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*O Mati žalostna, ki ljubiš Jezusa,
objemaš zadnjikrat Sinu zdaj mrtvega.*

13. postaja:

JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA IN POLOŽIJO MARIJI V NAROČJE.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Ker je bil naslednji dan velik praznik, so Jezusovi prijatelji prosili Pilata, da bi smeli Jezusa še tisti dan pokopati. Pilat je dovolil in poslal vojake, da bi križanim strli kosti. Ko so vojaki prišli do Jezusa in videli, da je že mrtev, mu niso strli kosti, ampak mu je eden izmed njih s sulico prebodel stran in iz rane sta pritekli kri in voda. Nato so Jezusa sneli s križa. Njegova mati Marija je še zadnjič objela mrtvega sina.

Mati Marija! V betlehemske noči si Božje Dete prvič hvaležno stisnila v svoje naročje. Zavedala si se, da prihaja od Boga in bo nekoč spet šel k njemu. Hvaležna si bila za vsak trenutek, ko si smela biti v njegovi bližini. Ves čas si, ponižna dekla, služila Bogu. Tudi pod križem služiš. Še zadnjič ga stisneš k

sebi, nato pa ga izročiš v Božje roke. Tvoje naročje postane oltar, na katerem svojega Sina daruješ Bogu.

Mnoge matere vzgajajo otroke, kot da so njihova last. Kot da jim življenja ni vdihnil Bog, kot da ne pripadajo Bogu. Bog je te otroke poklical v življenje. Izročil jih je staršem, da bi jih vzgojili - ne zase, ne za ta svet, ampak za Njega. Marija, pomagaj našim materam in očetom razumeti, da otroci niso njihova, ampak božja last. Pomagaj jim dojeti, da prihajajo od Boga in da se nekoč vrnejo k Bogu. Naloga staršev pa je, da jih za to vzgajajo.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

*Bridko objokovan je Jezus v grob dejan,
o grešnik, moli ga, tvoj greh je zdaj opran.*

14. postaja:

JEZUSA POLOŽIJO V GROB

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jožef iz Arimateje in Nikodem sta vzela Jezusovo telo in ga z dišavami vred povila s povoji, kakor imajo Judje navado pokopavati. Na kraju, kjer je bil Jezus križan, je bil vrt in na vrtu nov grob, v katerega še nihče ni bil položen. Ker je bil grob blizu, sta zaradi judovskega dneva pripravljanja Jezusa položila tja. Marija Magdalena in druge žene, ki so prišle z Jezusom iz Galileje, so šle za Jožefom. Videle so grob in kako je bilo njegovo telo položeno.

Gospod, mislili so, da je konec, pa jih je čakalo nekaj povsem novega. Kamen ob vhodu v grob, ki naj bi bil spomenik tvojega konca, je postal znanilec novega življenja. Zmaga nad smrtjo ni le zate, ampak za vse, ki hodimo za teboj. Kdor s tabo v srcu umre, s tabo tudi vstane v novo življenje. Nekoč se bomo srečali s smrtjo, zato vsi stojimo pred tvojim grobom in čakamo na tretji dan. Hvala ti, Gospod, ker si premagal smrt!

Misel na smrt radi odganjamo. Mnogi še po dolgi bolezni umirajo brez zakramentov, ker je njihove svojce strah spregovoriti o smrti. Naj redno molimo za srečno zadnjo uro, da bomo mislili tudi na svojo smrt in se nanjo pripravili. Podeli nam milost, da bomo ob svoji smrti združeni s teboj in prejeli zakramente spovedi, obhajila in bolniškega maziljenja. Pomagaj nam, da nas ne bo strah smrti in da jo bomo doživljali kot prehod v polnost življenja. Obudi v naših srcih živo vero v življenje po smrti. Obudi v naših srcih hrepenenje po nebesih.

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

SKLEP

*O Jezus, hvali naj ves svet te vekomaj,
po svojem križu nam podeli sveti raj.*

Jezus, tukaj se je tvoj križev pot končal. Naslednji dogodek je bil vstajenje. Pomagaj nam razumeti dvoje. Naj dojamemo, da smo del tvojega telesa in kar trpimo mi na naših telesih, je nadaljevanje tvojega trpljenja, ki bo ravno tako odrešilno, če ga bomo znali darovati tebi. Pomagaj nam, da bomo iz

ljubezni do tebe in bližnjega pogumno nosili križ našega življenja. In drugo, naj trdno verujemo, da je tudi onkraj naših grobov vstajenje. Pomagaj nam premagati strah pred smrtjo in trpljenjem. Pomagaj nam vse trpljenje darovati tebi. Pomagaj nam živeti v trdni veri, da bomo tudi mi vstali od mrtvih in večno živeli pri tebi.

Slava, čast in zahvala tebi, ki živiš in kraljuješ vekomaj.

Amen.